

РЕШЕНИЕ

№ 6213

гр. София, 05.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ВЪЗЗ. II-A СЪСТАВ, в публично заседание на шестнадесети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Виолета Йовчева

Членове: Мариана Георгиева
Димитър Ковачев

при участието на секретаря Христина Сп. Кръстева
като разгледа докладваното от Мариана Георгиева Въззивно гражданско дело № 20221100506340 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 258 – 273 от ГПК.

С решение от 17.12.2021г., постановено по гр.д. № 17058/2021г. по описа на СРС, ГО, 160 състав, е допусната на основание чл. 69 от ЗН делба на следния недвижим имот представляващ: апартамент № 41, находящ се в гр. София, кв. ***** вх. А, със застроена площ от 43, 95 кв.м., състоящ се от стая, дневна, кухня и др. обслужващи помещения, при съседни на жилището: коридор, външна стена, стълбище и асансьорна шахта, ап. 40, ведно с избено помещение № 12-I, с полезна площ 5, 98 кв. м., при съседни: мазе на ап. 68, коридор, мазе на ап. 92, коридор и мазе на ап. 61, ведно 2, 670 % идеални части от общите части на сградата, който недвижим имот съгласно скица на поземлен имот № 15 - 703524 от 29.06.2019 г., издадена от СГХК, представлява САМОСТОЯТЕЛЕН ОБЕКТ В СГРАДА, заснет с идентификатор 68134.705.1365.1.41 по кадастралната карта и кадастралните регистри на гр. София, община Столична, област София, одобрени със Заповед № РД - 18 – 138/24.07.2017 г. на изпълнителния директор на АГКК – гр. София, с адрес поземления имот: гр. София, район *****, предназначение: жилищна сграда със смесено предназначение, при съседни: на

същия етаж имот с идентификатор 68134.705.1365.1.40, под обекта – имот с идентификатор 68134.705.1365.1.36 и над обекта – имот с идентификатор 68134.705.1365.1.46, ПРИ СЛЕДНИТЕ КВОТИ между съделителите:

1/4 идеални части за Г. М. В.;

1/4 идеална част за К. М. И.;

1/4 идеална част за В. М. В.В;

1/4 идеална част за Д. К. Т..

В срока по чл. 259 от ГПК е депозирана въззивна жалба от ответницата К. М. И., в която са релевирани оплаквания за нарушение на материалния закон. В жалбата се поддържа релевираното правоизключващо възражение, че тя е едноличен собственик на процесния имот, придобит от общия наследодател въз основа на завещание, а в условията на евентуалност – поради положените приживе грижи за наследодателя и многократно изразяваната от него воля имотът да остане за ответницата. По тези съображения е направено искане за отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго, с което предявеният иск да се отхвърли.

Въззиваемият В. М. В. оспорва въззивната жалба по подробно изложени съображения.

Въззиваемата Д. К. СТ. счита първоинстанционното решение за правилно и обосновано и прави искане същото да бъде потвърдено.

Въззиваемият Г. М. В. оспорва въззивната жалба като неоснователна.

Съгласно разпоредбата на чл. 269 ГПК въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, а по допустимостта - в обжалваната му част, като по останалите въпроси е ограничен от посоченото в жалбата.

Настоящият съдебен състав приема, че обжалваното решение е валидно и допустимо. По изложените във въззивната жалба оплаквания съдът приема следното:

Предявен е конститутивен иск за делба с правно основание чл. 344, ал. 1 ГПК.

За да постанови обжалваното решение първоинстанционният съд е приел, че страните в производството са законни наследници на И.М.Г., починал на 31.12.2020г., както и че общият наследодател е притежавал

собствеността върху процесния делбен имот въз основа на договор за продажба на недвижим имот от 28.11.1989г. Възражението на ответниците К. И. и В. В., че между страните в производството не е налице съсобственост по отношение на посочения в исковата молба делбен имот, предвид наличието на завещание, оставено от починалия наследодател на страните, е прието за неоснователно поради липсата на ангажирани доказателства за извършено от наследодателя завещателно разпореждане. С оглед изложеното и предвид правилото на чл. 8, ал. 1 от ЗН и чл. 10, ал. 2 от ЗН е формиран извод, че страните са носители на равни квоти в сънаследствения имот.

За да се уважи искът за делба, като се допусне прекратяването на възникналата съсобственост, следва да са налице следните материални и процесуални предпоставки: 1/. ищецът да е носител на съответна идеална част от правото на собственост върху включения в делбената маса имот; 2/. предметът на делбата да бъде годен обект на правото на собственост и 3/. в производството по делба да участват като страни всички съсобственици, тъй като допускането и извършването на делбата без участието в процеса на всички съсобственици ще бъде нищожно – арг. чл. 75, ал. 2 ЗН, във вр. с чл. 34, ал. 2 ЗС.

Ищецът Г. М. В. е предявил иск за допускане на съдебна делба на апартамент № 41, находящ се в гр. София, кв. ***** вх. А, със застроена площ от 43, 95 кв.м., състоящ се от стая, дневна, кухня и др. обслужващи помещения, при съседни на жилището: коридор, външна стена, стълбище и асансьорна шахта, ап. 40, ведно с избено помещение № 12-I, с полезна площ 5, 98 кв. м., при съседни: мазе на ап. 68, коридор, мазе на ап. 92, коридор и мазе на ап. 61, ведно 2, 670 % идеални части от общите части на сградата, който недвижим имот съгласно скица на поземлен имот № 15 - 703524 от 29.06.2019 г., издадена от СГХК, представлява САМОСТОЯТЕЛЕН ОБЕКТ В СГРАДА, заснет с идентификатор 68134.705.1365.1.41 по кадастралната карта и кадастралните регистри на гр. София, община Столична, област София, одобрени със Заповед № РД - 18 – 138/24.07.2017 г. на изпълнителния директор на АГКК – гр. София, с адрес поземления имот: гр. София, район *****, предназначение: жилищна сграда със смесено предназначение, при съседни: на същия етаж имот с идентификатор 68134.705.1365.1.40, под обекта – имот с идентификатор 68134.705.1365.1.36 и над обекта – имот с

идентификатор 68134.705.1365.1.46. Твърди се, че той и ответниците са законни наследници на починалия на 31.12.2020г. И.М.Г., като ищецът, К. И. и В. В. са съответно братя и сестра на общия наследодател, а Д. Т. е наследник по заместване на починалата преди И.Г. негова сестра – Д.М.Д.. Направено е искане за прекратяване на възникналата съсобственост и допускане на съдебна делба при равни квоти за всеки от съделителите.

Ответниците К. И. и В. В. са оспорили иска за делба с възражения, че между страните в производството не е налице съсобственост по отношение на посочения в исковата молба делбен имот, предвид наличието на завещание, оставено от починалия наследодател на страните.

Другите ответници не оспорват предявения иск.

От представеното по делото удостоверение за наследници с изх. № РСЛ21-1644 от 15.02.2021г., издадено от СО, район Слатина, се установява, че И.М.Г. е починал на 31.12.2020г. и е оставил за свои наследници по закон страните по делото – К. М. И. /сестра/, Г. М. В. /брат/, В. М. В. /брат/ и Д. К. Т. – дъщеря на починалата преди наследодателя негова сестра – Д.М.Д..

С договор за продажба на държавен недвижим имот по реда на Наредбата за държавните имоти от 28.11.1989г. И.М.Г. е придобил правото на собственост върху следния недвижим имот: апартамент № 41, находящ се в гр. София, жк *****, ет. 9, ведно с избено помещение № 12-1, ведно с 2, 670 % ид. части от общите части на сградата и от правото на строеж върху държавна земя.

Настоящият съдебен състав счита за неоснователно релевираното от въззивницата К. И. правоизключващо възражение, че тя е едноличен собственик на процесния делбен имот, придобит въз основа на оставено в нейна полза от наследодателя И.Г. завещателно разпореждане. Ответницата И., чиято е доказателствената тежест в производството, не е ангажирала доказателства за установяване на възражението си, въпреки изрично дадените в доклада по делото указания от първоинстанционния съд. Завещанието е формална едностранна сделка, с която едно лице се разпорежда в полза на друго или други лица със своето имущество за след смъртта си. За да породи предвидените последици завещанието следва да е извършена в писмена форма съгласно изискванията на чл. 24 от ЗН /за нотариалното завещание/ и чл. 25 от ЗН /за саморъчното завещание/. Предвид липсата на представено по

делото завещание в изискуемата писмена форма правилно първоинстанционният съд е приел, че възраженията на ответницата К. И. са недоказани.

Неоснователни са и наведените във въззивната жалба доводи, че имотът е придобит от жалбоподателката въз основа на друга разпоредителна сделка, извършена приживе от общия наследодател – дарение, договор за издръжка и гледане или др. За да настъпи вещно-транслативен ефект е необходимо волеизявлението на титуляра на правото на собственост за разпореждане с имущество да бъде обективизирано в изискуемата за това форма за действителност, установена в разпоредбата на чл. 18 от ЗЗД, съгласно която договорите за прехвърляне на собственост или за учредяване на други вещни права върху недвижими имоти трябва да бъдат извършени с нотариален акт.

По тези съображения се налага извод, че собствеността върху процесния делбен имот е преминала в патримониума на наследниците – страни в производството. При смъртта си през 2020г. И.Г. /починал като вдовец/ не е оставил наследници от първи и втори ред /деца и родители/, а само наследници от трети ред – братя, сестра и техни низходящи. Ищецът и ответниците К. И. и В. В. са наследници по съребрена линия от втора степен – съответно братя и сестра на И.Г., а ответницата Д. Т. е дъщеря на починалата преди наследодателя негова сестра – Д.М.Д., починала на 14.04.1994г. Съгласно разпоредбата на чл. 8, ал. 1 от ЗН, когато починалият е оставил само братя и сестри, те наследяват по равни части. Нормата на чл. 10, ал. 2 от ЗН предвижда, че починалите преди наследодателя или недостойни негови братя и сестри се заместват само от своите деца и внуци. При съобразяване на посочената разпоредба се налага извод, че ответницата Д. Т. е встъпила по заместване в наследствените права на нейната майка и сестра на общия наследодател, която е починала преди него. Тя наследява наред с останалите наследници, като наследяването от низходящите на починалата преди общия наследодател сестра е по коляно. Обемът на наследствените права на сънаследниците се определя по правилата на чл. 8, ал. 1 от ЗН и чл. 10, ал. 2 от ЗН. С оглед изложеното делбата следва да се допусне при равни квоти от по $\frac{1}{4}$ за всяка от участващата по делото страна, както правилно е приел първоинстанционният съд.

Като е достигнал до същите правни изводи първоинстанционният съд е

постановил правилно решение, което следва да бъде потвърдено.

По отношение на разноските:

С оглед изхода на спора и предвид изричното искане в полза на въззиваемата Д. К. Т. следва да се присъдят сторените в производството разноски в размер на 350 лева съгласно представения договор за правна защита и съдействие от 08.06.2022г., а в полза на въззиваемият Г. М. В. – сумата от 600 лева – адвокатско възнаграждение за осъщественото процесуално представителство пред въззивната инстанция съгласно представения договор за правна защита и съдействие от 03.09.2023г.

Така мотивиран Софийският градски съд,

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 20223757 от 17.12.2021г., постановено по гр.дело № 17058/2021г. по описа на СРС, ГО, 160 състав.

ОСЪЖДА К. М. И., ЕГН *****, гр. Пловдив, ул. ***** да заплати на Г. М. В., ЕГН *****, гр. София, жк “***** на основание чл. 273, вр. чл. 78, ал. 3 от ГПК сумата от 600 /шестстотин/ лева – съдебни разноски във въззивното производство.

ОСЪЖДА К. М. И., ЕГН *****, гр. Пловдив, ул. ***** да заплати на Д. К. Т., ЕГН *****, село Узунджово, област Хасково, ул. “*****, на основание чл. 273, вр. чл. 78, ал. 3 от ГПК сумата от 350 /триста и петдесет/ лева – съдебни разноски във въззивното производство.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния касационен съд при условията на чл. 280 ГПК в 1-месечен срок от съобщаването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____